

quæ, qualia et qualiter ad collationem debeat adducere, gloss. l. 3 et 4 tit. 13 part. 6.—si cum patris pecunia aliquid lucratus fuit, en et quando illud dicatur peculium profectitium, vel adventitium, n. 1 l. 3 tit. 13 part. 6.—ad collationem adducere non tenetur, quando illud ita fieri pater prohibuit, et quando etiam tunc adducere teneatur, num. 7 ibi.—Et quid si pater filio suo emancipato donationem fecerit, et cum quibus filiis ipse communicare teneatur, n. 1 l. 4 tit. 13 part. 6.—Filius peculium suum castrense vel quasi cum fratribus communicare non tenetur, gloss. l. 5 per text. ibi, t. 13 part. 6.—Et in hoc materia collationum sublata est differentia inter suos, et emancipatos, ibi in n. 4.—Filius cui à patre libri ad discendum dati fuerunt, an illos cum fratribus ad collationem adducere teneatur, n. 3 dict. l. 3.—an teneatur imputare in legitimam suam expensas à patre cum eo in studio factas, n. 6 dict. l. 3 per text. ibi.—an possit cogere patrem ad expensas studii, et quando sic, dict. n. 6 et 7 l. 3 tit. 4 part. 5.—si malè consumat, quando sibi per patrem ad emendos libros, et ad studium datum fuit, an tunc illud in legitimam sibi computari debeat, et teneatur ad collationem adducere, dict. n. 6 ad fin. dict. l. 3 tit. 13 part. 6.—si in studio aliquam obligationem fecerit, an illam fratres solvere teneatur, dict. n. 6 ad fin.—an possit mortuo patre communibus expensis perficere studium, ibid. in fin.—ad collationem non tenetur adducere dotem, et donationem propter nuptias sibi datam, gloss. l. 6 ibi per illum text.—Et an filiis bastardis tutor dari possit, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 6.—Et potest per patrem posthumo filio, vel jam nato tutor dari, gloss. l. 3 ibi per text. ibi.—Filius an possit esse tutor testamentarius, vel dativus, et an tunc pater pro eis satisfacere teneatur, n. 6 l. 4 tit. 16 part. 6.—Filius quando matrem suam nutricem habere possit, vel non; et plura in hoc vide per n. 7, 8, 11, 12 et 13 l. 4 tit. 16 part. 6.—Filius an possit esse tutor vel curator alicujus minoris, quando ejus pater est debitor talis minoris, n. 3 in medio, l. 14 t. 16 part. 6.—an teneatur matrem suam alere, et dotare, et quid in sorore, n. 3 l. 18 tit. 16 part. 6.—Filius quales, et quando patrem faciant excusari à muneribus, et à quibus, n. 2 l. 2 tit. 17 part. 6.—Filius est pars viscerum patris, et matris, estque commune bonum conjugatorum, n. 2 l. 3 tit. 3 part. 7.—Et in filio salvator pater, et paterni nominis diuturnitas conservatur, ibidem.—Filius pro patre absente respondere tenetur, si ab aliquo reptetur, dict. n. 2 dict. l. 3 per illum text. tit. 3 part. 7.—si in testamento sui patris impropere, an remaneat infamatus, saltim infamia facti, n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—occidens patrem, qualiter puniatur, n. 2 cum aliis ibi, l. 12 per illum text. tit. 8 part. 7.—qui patri furtum fecit, an per hoc per ipsum in judicio accusari possit, n. 2 et 3 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et quid si furtum sit factum in magna quantitate, n. 6 l. 17 ibi.—Et qualiter pater rem istam recuperabit, si filius illam alicui venderit, vel pignorerit, n. 7, 8 et 9 dict. l. 4.—Filius si de patris sui mandato damnum alicui dedit, an ipse, vel ejus pater ad emendam damni teneatur, n. 1 cum aliis ibi, l. 3 tit. 13 part. 7.—qui

ex operibus suis patrem alebat, si ab aliquo occidatur, qualiter ejus pater aget contra occisorem, et ad quid, n. 3 l. 6 tit. 13 part. 7.—si cum matre sua aliquem turpiter jacentem invenerit, an illos licet occidere possit, n. 3 l. 14 tit. 17 part. 7.—Et an idem sit in raptu, ibidem.—Filius si patrem suum hæreticum recipit in domo sua, qualiter, et quando puniatur, gloss. l. 6 tit. 26 part. 7.—et pater si simul torqueri debent, tunc à filio incipiendum est, et quare, n. 2 l. 3 tit. 30 part. 7.—quando consensit in scelere patris, nunquam præfertur fisco in successione bonorum, per authent. *bona damnatorum*, vide n. 6 l. 3 tit. 51 part. 7.—propter delictum patris puniri non debet, num. 1 cum aliis ibi, l. 9 per illum text. tit. 51 part. 7.—non potest renuntiare alimentis, quæ pater sibi debet, n. 1 l. 34 t. 54 part. 7.—Alia vide infra in verbo *FILIUSFAMILIAS*, et in aliis versiculis in isto verbo *FILIUS* infra sequentibus.

SPURIUS, BASTARDUS, NATURALIS, INCESTUOSUS.—Filius bastardus ad majoriam non admittitur, sed tantum legitimus, n. 10 l. 2 tit. 13 part. 2, et n. 9 l. 1 tit. 13 p. 4.—Et an ita dicantur concepti ante Papæ dispensationem, ut in majoriis non succedant, licet nascantur, posteaquam Papa dispensaverit, vel si antea nascantur, ibidem.—Et quid si Episcopus directam sibi dispensationem malitiosè distulerit, interimque filius nascatur, ibidem.—Filius spurius utrum admittatur ad majoriam à patre factam, credendo illum fore legitimum, n. 10 l. 2 tit. 13 part. 2.—naturalis tantum bene potest succedere matri etiam in majoria, et hoc quando simpliciter facta fuit majoria, filium tantum in majoriam vocando, n. 16 dict. l. 2 t. 2 part. 2.—etiam naturalis, sive spurius, testificare non potest in causa patris, n. 1 l. 14 tit. 16 part. 3.—Et quid in filio de baptisate lavato, ibidem.—Filius spurii, vel naturales an succedant in emphyteusi ecclesiastica habita pro filiis, et descendentes, n. 1 l. 69 tit. 18 part. 3.—bastardi ad dignitates non admittuntur, et quoad ecclesiam sunt infames, n. 3 in proem. tit. 13 part. 4.—dicuntur indecori, et ideo sunt inhabiles ad ea, quæ in decore consistunt, dict. n. 3.—Et quando ecclesia loquitur de filiis, non videtur sentire de bastardis, seu illegitimis, ibidem.—Filius bastardi sunt quodammodo infames, saltem de facto, ibidem.—Et inter nobiles isti tales pro nihilo reputantur, ibi, n. 6.—Filius bastardi an sint de parentela nobilium, et an isti possint insignia nobilium portare, dict. n. 6 in dict. proem.—non portant imaginem patris, et abusivè filii nominantur, neque perpetuant parentum memoriam, ibidem.—non habent lineam quoad patrem, neque prætor illis favet, ibidem.—Filius vulgò conceptus, an legitimetur per subsequens matrimonium, si parentes fateantur illum esse eorum filium, n. 9 l. 1 tit. 13 p. 4.—naturalis si moriatur relicto filio, an tunc si ejus avus matrimonium contrahat cum matre istius filii naturalis, nepos legitimetur, dict. n. 9.—incestuosus, an per subsequens matrimonium legitinari possit, et an si legitimetur, invitus redigi possit in patris sui potestatem, ibidem.—Filius habiti ex illustri persona, et ex concubina vili, seu infami, an naturales esse dicantur, ut patri succedere possint, licet ambo sint soluti, n. 4 l. 3 t. 24

part. 4.—naturales an dicantur hodie per legem Tauri nati ex illustri persona, et ex vili, seu infami concubina, n. 4 dict. l. 3.—Et an eis relictum, sive donatum à patre debeat auferri, et aliis filiis, vel legitimis descendentes dari, ibi n. 10.—Filius naturalis an à patre debeat alimentari, ibi n. 11 per text. ibi, et gloss. l. 8 tit. 13 part. 6.—Filius spurii, à patre ali non debent de jure civili, et regio, secus tamen est de æquitate canonica, n. 11 l. 3 tit. 14 part. 4.—Filius naturalis an dicatur hodie, stante lege Tauri, ille, qui ex virgine, vel vidua honesta nascitur, n. 1 l. 1 tit. 13 part. 4, et n. 13 l. 2 tit. 14 part. 4.—spurius quis esse dicatur, et quod istud sit verbum generale extendens se ad quoscumque natos ex damnato coitu, n. 6 l. 1 per text. ibi, tit. 13 part. 4.—an sub appellatione filiorum comprehendatur, et quid de naturalibus, dict. n. 6.—an dicatur ille, qui ex concubina, et clerico in minoribus ordinibus constituto nascitur, dict. n. 6 dict. l. 1 tit. 13 part. 4.—an spurii dicantur, si nascantur ex personis, inter quos prohibetur concubitus, licet non matrimonium, ibid.—Filius spurius, neque legitimus non dicitur ille in casu, in quo filius censetur esse sine patre, dict. n. 6.—Filius spurii et illegitimi an ad ecclesiasticas dignitates admittantur sine dispensatione, etiam aliis deficientibus, et an idem sit dicendum, ut non admittantur aliis deficientibus ad honores, vel non deficientibus, n. 2 l. 3 t. 13 part. 4.—an admittantur, deficientibus legitimis, ex Principis privilegio, ibidem.—Et quid si alii digniores non adsint, ibidem.—Filius spurii an admittantur ad testificandum, ubi testes omni exceptione majores desiderantur, dict. n. 2 l. 3 tit. 13 part. 4.—Filius spurius sive incestuosus potest motu proprio, sive ad supplicationem legitinari per Imperatorem, et an tunc in legitimatione debeat poni clausula, *non obstante*, vide n. 8 l. 4 tit. 13 part. 4.—Et an tunc Imperator legitimans possit contra jus divinum inducere veram legitimationem, sive per fictionem, dict. n. 8.—Filius spurius si legitimetur, an in legitimatione sit exprimenda qualitas spuriæ, dict. n. 8 in fin.—Filius naturalis an legitinari possint stantibus legitimis filiis, et an in supplicatione de filiis legitimis mentio fieri debeat, ibi n. 9.—Et antequam filius naturalis legitimetur, agnati, seu alii, qui successuri sunt, debeant citari, d. n. 9 l. 4 t. 13 p. 4.—Filius spurius sive naturalis non debet vocari filius post ipsius legitimationem, et licet aliquid impetret ut legitimus, licet de præcedenti defectu mentionem non faciat, tenet impetratio, n. 11 in princ. dict. l. 4.—Filius spuriorum legitimationem reservavit sibi Papa in terris imperii, n. 19 dict. l. 4 tit. 13 part. 4.—Filius naturalis, non verò spurius potest legitinari per oblationem Principis, vel communi de eo factam à patre, n. 1 l. 3 ibi per illum text.—Hodie tamen ista legitinatio per oblationem curiæ non est in usu, ibid. in n. 2.—Filius naturalis an legitimetur per ingressum religionis, n. 2 l. 3 t. 13 p. 4, et n. 2 l. 12 tit. 6 part. 1.—qualiter legitimetur per oblationem curiæ de ipso per patrem suam factam, et an iste simul cum legitimis succedat, et quid hodie, n. 7 l. 3 tit. 13 part. 4.—Et an tunc ipsi, et eorum mater, si sit serva, prius debeat manumitti, ibi n. 9.—Filius spurius

in testamento patris legitinari minimè potest, naturalis verò sic, n. 1 cum sequent. l. 6 per illum text. tit. 13 part. 4.—naturalis an legitimetur per testamentum patris, si illud sit minus solemne, et quando, n. 3 l. 6 tit. 13 part. 4.—videtur à patre legitimatus, quomodocumque ex verbis testamenti constiterit patrem illum legitinare voluisse, ibidem in n. 4.—in testamento patris legitimatus, qui postea legitimationem auctoritate Principis confirmavit, an admittatur ad majoriam, ad quam vocantur filii legitimi, an verò prius debeat impedimentum removeri, n. 6 l. 6 tit. 13 part. 4.—etiam spurius à patre, vel matre ali debet, et quid in aliis ascendentes, n. 1 l. 2 tit. 18 part. 4.—spurius clericus, an à patre clerico alimentari possit de fructibus sui beneficii, dict. n. 1 dict. l. 2.—Et an possit per patrem filio spurio relinqui fundus ad alimenta, ibidem.—Filius spurius an patrem vel matrem alimentare teneatur, et an ad hoc compelli possit, et an matrem dotare teneatur, si illa juvenis sit, n. 6 l. 3 t. 19 p. 4.—vel naturalis an faciat deficere donationem à patre factam per ipsorum supervenientiam, n. 7 l. 8 tit. 4 part. 5.—Filius naturalis tantum, qui non veniunt ex damnato coitu, succedunt matribus ab intestato, et ex testamento, n. 7 dict. l. 8.—spurius an admittantur ad emphyteusim, quando de hoc fuit à principio factum pactum inter dantem, et recipientem, n. 6 l. 28 tit. 8 part. 5.—si per statutum habilitentur ad successionem, an tale statutum teneat; et quid si Princeps super hoc fecerit constitutionem generalem, an talis constitutio teneat, n. 6. d. l. 28 in med.—naturales gravati restituere hæreditatem, an excludant substitutum, n. 8 l. 10 tit. 4 p. 6.—Filius spurius non debet se in paternis bonis immiscere, et an possit institui cum capax erit, et an interim quod efficitur capax, poterit bonorum possessionem agnoscere tanquam institutus, et bona administrare tanquam curator, n. 7 l. 19 tit. 3 part. 6.—vel incestuosus in majoria institui non poterit, etiam sub conditione *si legitimitur*, v. ibid.—vel aliter incapax, si vulgariter substituitur alio filio, an talis vulgaris expressa contineat in se pupillarem tacitam, n. 19 l. 5 tit. 5 part. 6.—vel aliter incapax, si instituitur hæres, vel ex fideicommisso habeat, an illud ab eo tolli possit, et quando, et ex quibus hoc præsumetur, num. 24, 22 et 23 l. 13 t. 7 p. 6.—Et an illud fisco applicetur, vel aliis, dict. n. 22 cum aliis ibi.—Filius naturalis an possit paterna bona capere ex substitutione, quando non sunt alii filii legitimi, et naturales, n. 3 l. 32 tit. 9 part. 6.—naturalis patris succedere potest, legitimis non stantibus, sine aliqua Principis concessione, et an idem erit stantibus ascendentes legitimis, dict. l. 32.—ad majoriam videtur vocatus, etiamsi de eo nulla sit facta mentio, sed tantum sit genituræ, ibi quæst. 9 post princ.—quis dicatur, n. 1 l. 8 tit. 13 part. 6, et n. 1 l. 10 ibi.—qualiter patri suo succedat, et in qua parte, et quando, et quibus concurrentibus, et quid in nepote filio filii naturalis, n. 2 cum aliis ibi, l. 8 tit. 13 part. 6.—Et per quos filius naturalis à successione patris sui excludatur, ibid. in n. 3.—Filius naturalis potest institui à patre, exclusis suis ascendentes, et quid de jure antiquo, ibi n. 4.—

quam partem habere possit in bonis patris sui, stantibus filiis legitimis sui patris, ibi in n. 5.—contra testamentum patris sui aliquid opponere non poterit, n. 8 ibi.—an à patre, vel ab hærede ipsius alimentari debeat, quando pater nihil sibi relinquit, qualiter fieri debeat, n. 9 et 10 dict. l. 9 tit. 15 part. 6.—Et filio naturali debentur alimenta de jure naturæ, et an huic juri possit renuntari per juramentum, dict. num. 10 dict. l. 8. Filius naturalis an patri succedere possit stante uxore legitima sui patris, n. 2, 3 et 4 l. 9 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—Et an Princeps de plenitudine potestatis possit dare licentiam faciendi majoriam in filium spurium, vel naturalem, stantibus legitimis, n. 5 quæst. 10 et 12 l. 32 tit. 9 part. 6.—Et an pater possit majoriam in filium spurium facere, quando sibi data fuit licentia ad faciendam illam in quem vellet, n. 5 quæst. 7 l. 32 tit. 9 part. 6.—Filius spurius etiam ditissimus quam partem in bonis patris habere possit, et quando, gloss. l. 40 et 41 ibi, et n. 41 et 42 l. 4 tit. 3 part. 6.—Et an si filio spurio vel adulterino per patrem donatio facta sit, filius legitimus illam revocare possit, et quando, et pro qua parte, n. 4 et 5 dict. l. 40.—Et quid si pater per fideicommissum filio spurio aliquid relinquerit, vel tit. venditionis, ibidem.—Et an à patre filio spurio aliquid relinqui possit eum capere possit, et quid si sibi ab avo relinquatur, dict. n. 5.—Filius spurius an possit capere illud, quod relinquitur causa conditionis implendæ, ibidem.—an possit succedere patri, qui non est solvendo, ibi.—an à patre possit vulgariter substitui, et an pater illud ipsi filio spurio facere possit, ibid. in fin.—à patre institutus, an à fratribus sui patris excludi possit, n. 7 dict. l. 40 tit. 15 part. 6.—vel alius, quam partem in bonis suæ matris habere possit, n. 5 et 5 l. 41 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—naturalis an concurrat cum legitimis in successione suæ matris, et quid hodie, dict. n. 5, 4, 5 et 6 dict. l. 41.—spurius, vel ex damnato coitu natus quis dicatur, et quando, et qualiter iste matri succedat, vel non, dict. n. 5 per text. ibi.—Et quid in filio adulterino, ibidem quæst. 1 et 2.—Et quid in filiis Clericorum, vel Monachorum, dict. n. 5 quæst. 3.—Et an prohibitio, ne filius spurius vel ex damnato coitu natus matri succedat, extendatur ad nepotes, vel alios descendentes legitimos, ibi quæst. 4.—Filius spurius quis dicatur, et quare sic appelletur, dict. n. 9 dict. l. 41.—Et an filio spurio, vel ex damnato coitu nato succedant ei fratres uterini, vel alii consanguinei ex patre matris, n. 4 l. 12 tit. 15 part. 6.—Filius naturales ex eodem patre nati, an sibi invicem succedant, n. 5 cum aliis ibi, dict. l. 12 per illum text. ibi.—fratres naturales an succedant patruo, licet ejus pater poterat ei succedere, n. 8 dict. l. 12.—Filius naturalis an succedat matri, vel cognatis maternis in feudo materno, vel in majoria, n. 9 dict. l. 12.—Et an filio naturali, vel spurio per patrem tutor dari possit, n. 4 l. 8 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—Filius naturalis tantum natus ex soluto et soluta gaudet generositate, et nobilitate sui patris, licet ejus mater nobilis non sit, n. 4 l. 1 per illum text. tit. 11 part. 7.—Filius naturales sequuntur matrem, et an præbeant excusationem patri nolentis tutelam ac-

cipere, dict. n. 4.—an succedant in feudo, saltim si postea legitimentur, et an gaudeant nobilitate parentum circa quæstiones, et tormenta, vel circa solutiones gabellarum, sive tributorum, dict. n. 4.—non veniunt filiorum appellatione, quando materia legitimis, et naturalibus similis convenit, ibidem.—Vide de hoc in verbo **FILIUS LEGITIMUS**, et verbo **FILIUS LEGITIMATUS**, vel **LEGITIMATUS**, vel **INCAPAX**, et in verbo **FILIUS IN GENERE**.

LEGITIMUS, **ILLEGITIMUS**, **LEGITIMATUS**, vel **LEGITIMATUR**.—Filius illegitimus an legitimetur per ingressum Religionis quoad ordines suscipiendos, et etiam quoad succedendum patri, n. 2 l. 12 tit. 6 part. 1, et n. 2 l. 5 tit. 15 part. 4.—an dicatur ille, qui nascitur ex eo, qui ex voluntate uxoris factus fuit clericus ipsa promittente castitatem, n. fin. l. 41 tit. 6 part. 1.—seu bastardus, an succedat in jure patronatus, n. 5 l. 8 tit. 15 part. 1.—Filius si aliquis dicatur esse Titii, intelligitur legitimus, quod facit ad depositionem testium, n. 4 in procem. tit. 7 part. 2.—legitimus proprie dicitur ille, qui ex legitimo matrimonio nascitur, et ideo in statutis loquentibus de filiis, de spuris non intelligitur, ibidem.—Et an filius spurius admittatur ad majoriam, si pater illum instituatur, credendo illum fore legitimum, num. 40 l. 2 tit. 15 part. 2.—Filius legitimus an sit ille, qui nascitur adhuc durante patris captivitate; et an tales ad majoriam, ad quam non nisi legitimi admittuntur, illi admittantur, n. 2 l. 7 tit. 29 part. 2.—legitimus an possit impugnare testamentum sui patris per querelam, et quando, n. 5 l. 9 tit. 18 part. 3.—Filius illegitimi dicuntur illi, qui nascuntur ex matrimonio clandestinè contracto, quod non erit, si aliquis in articulo mortis constitutus cum aliqua clandestinè contraxit, n. 5 l. 5 t. 3 p. 4.—Et quid si postea contraxerunt matrimonium in facie ecclesiæ, an filii habitus in clandestinitate legitimentur, n. 2 l. 2 tit. 15 part. 4.—Filius etiam illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia spiritali sui patris, n. 2 l. 5 tit. 7 part. 4.—illegitimus, an possit adoptione durante matrimonium contrahere cum filia adoptata, et an idem sit dicendum arrogatione durante, n. 8 et 9 l. 7 tit. 7 part. 4.—Filius illegitimi nobiles appellari non possunt, n. 5 in procem. tit. 15 p. 4.—Filius legitimus esse filium quibus modis probetur, n. 4 l. 1 tit. 15 part. 4.—Filius legitimus an dicatur ille, qui nascitur ex matrimonio, quod de jure non poterat substituere ratione impedimenti, quod ipsi conjuges, vel unus tantum ignorabat, n. 5 l. 1 per text. ibi, t. 15 part. 4.—Et quo tempore tunc ignorantia requiratur, ibid. in n. 5.—Filius an legitimus dicatur, si nascatur durante lite super matrimonio, et an potuit à principio esse, vel non, ibidem in n. 6.—Filius vere legitimi dicuntur si nascantur ex concubina, si postea cum ea pater matrimonium contraxerit, non verò per fictionem, ibidem in n. 7.—Et an hoc requiratur quòd talis concubina fuerit in domo retenta, ibi n. 8 et 15 l. 2 tit. 14 part. 4.—Filius legitimi efficiuntur post contractum matrimonium, si tempore coitus ille potuit esse uxorius, n. 9 l. 1 tit. 15 part. 4.—Et quid si inter coitum et istud matrimonium, aliud matrimonium præcessisset, ibid. in princ.—Et quid si non intervenit dos, ibidem.—Et

an sufficiat possibilitas contrahendi cum ea tempore natiuitatis, licet non adsit tempore conceptionis, ibidem.—Filius natus ex Clerico in minoribus ordinibus constituto, et ex soluta, an legitimetur per subsequens matrimonium, ibidem.—Et quid si talis Clericus sit beneficiatus, et an ei matrimonium contrahere liceat, ibid.—Filius an legitimetur per contractum matrimonii factum in mortis articulo, et quando non, dict. n. 9.—Et quid si illi deficeret sensus, vel exinde imposibilitas ad generandum nascatur, vel si contrahat cum qua antea contrahere erat turpissimum, ibidem.—Filius legitimatus per subsequens matrimonium, ad succedat in majoria, ad quam filii legitimi vocantur, ibid.—an dicatur legitimus, et in majoria succedat, si natus fuit ex matrimonio in facie Ecclesiæ contracto, quod propter aliud impedimentum de jure subsistere non valebat, ibid.—ex legitimo matrimonio natus, an ad majoriam admittatur si in ea adsit clausula, scilicet, ut succedant in ea filii legitimi et nati ex legitimo matrimonio, si tempore conceptionis matrimonium non erat, licet tempore natiuitatis sic, n. 9 supradict. in med.—illegitimus, et vulgò conceptus, legitimetur per subsequens matrimonium, si parentes confiteantur eorum filium esse, dict. n. 9.—legitimus per subsequens matrimonium retrò fingitur fuisse legitimum, et quare, ibid. in fin.—Et an iste talis succedat in feudis, et quid si in investitura legitimi descendentes vocentur, ibid.—Filius primogenitus legitimatus per subsequens matrimonium, an præferatur secundo de legitimo matrimonio nato, ibid.—Et an filius incestuosus, vel invitus possit per subsequens matrimonium legitimi, et an si legitimetur, invitus redigi possit in patris potestatem, dict. l. 9 n. 1 tit. 15 part. 4.—Filius an possit per subsequens matrimonium legitimi, eo quod ille, qui illo non legitimo, succedere intendit, aliquid ad hoc dolosè egit; et an possit legitimi per Principem, etiam quoad succedendum in majoria, vel in aliis bonis, dict. l. 9 dict. l. 4 tit. 15 part. 4.—ex serva natus an efficiatur legitimus, si pater cum ea matrimonium contraxit, licet instrumenta dotalia non intervenerint, et an illa efficiatur libera, ibid. in n. 10.—legitimus habet paternos honores, et an nati ante adeptam paternam dignitatem gaudeant dignitate paternâ, n. 4 l. 2 tit. 15 part. 4.—Filius illegitimi ad dignitates ecclesiasticas, vel sæculares non admittuntur, legitimi autem sic, n. 2 et 5 dict. l. 2 per text. ibi.—non succedunt parentibus, ibi n. 4 l. 22 t. 5 p. 1, et gloss. l. 4 t. 15 part. 4.—Filius ex concubina domi retenta natus legitimetur per subsequens matrimonium, n. 15 l. 2 tit. 14 part. 4.—Filius legitimi non dicuntur nisi ex matrimonio in facie ecclesiæ contracto nascantur, non obstante quacumque locorum consuetudine, vel statuto, 5 l. 2 tit. 15 part. 4.—Filius habitus ex libera et uxorato, quem ipsa uxorato non credebatur, an legitimetur per subsequens matrimonium propter illam ignorantiam, n. 5 l. 2 tit. 15 part. 4.—Filius legitimi, an ad ecclesiasticas dignitates admittantur sine dispensatione etiam aliis deficientibus, et an idem sit dicendum, scilicet, ut non admittantur aliis deficientibus ad honores, vel non deficientibus, n. 2 l. 3 tit. 15, et n. 2

et 5 l. 2 tit. 15 part. 4, et n. 4 l. 22 tit. 5 part. 1.—si deficient, an admittantur spurii ex Principis privilegio, et quid si alii digniores non adsint, dict. n. 2 dict. l. 5.—si extent, an naturales legitimi possint; et an in supplicatione de eis mentio faciendâ sit, et an agnati vel alii citandi sint, n. 9 l. 4 tit. 15 part. 4.—Filius an possit legitimi post patris sui mortem, et ad quæ talis legitimatio se extendat, n. 4 l. 4 tit. 15 part. 4.—an possit se facere legitimi patris dempto consensu, si pater jam erat mortuus, vel erat furiosus, et ad quæ, ibid.—Et talis legitimatio est patris et Principis donum, quæ est amplianda, et quo jure talis filius legitimus esse dicatur, ibi n. 2.—Filius si legitimetur ab aliquo, an ejus legitimatio prorogetur extra territorium legitimantis quoad bona extra territorium existentia, sive succedatur ex testamento, sive ab intestato, ibi n. 6.—invitus non potest legitimi, et an idem sit dicendum in patre, ut filius sine patris consensu non legitimetur, n. 4 l. 4 tit. 15 p. 4.—Et an sufficiat ipsius sequens ratihabitio, n. 9 d. l. 4.—et an Imperator legitimans possit contra jus divinum inducere veram legitimatorem, sive per fictionem, n. 8 dict. l. 4.—Et si legitimetur filius spurius, an in legitimatorem sit exprimenda qualitas spurietatis, dict. n. 8 in fin.—Filius an possint legitimi stantibus legitimis et naturalibus simul, et an in supplicatione quæ Principi fit, de filiis legitimis mentio fieri debeat, n. 9 l. 4 tit. 15 part. 4.—Filius si legitimetur, an talis legitimatio retrahatur retro, vel non, et quando sic, n. 40 dict. l. 4 tit. 15 part. 4.—Filius legitimi per Principem sunt verè legitimi, non per fictionem, dict. n. 10.—Et in nihilo à legitimis differunt, ibid. in n. 11.—Filius legitimatus sequitur originem patris, neque amplius debet vocari naturalis, sive spurius; et si aliquid impetret, ut legitimus, licet de præcedenti defectu mentionem non faciat, tenet impetratio, dict. n. 11 in princ. dict. l. 4 tit. 15 part. 4.—an excludat substitutum, ibidem.—an succedat in feudo, ibidem.—Et an propter filii legitimatorem revocetur donatio alicui facta virtute *L. si unquam C. de revoc. donat.* v. ibidem.—Filius legitimatus quoad dignitates, an tunc Regias dignitates habere possit, et quid si legitimetur ad feuda, an dignitatem habere possit, dict. n. 11 dict. l. 4 tit. 15 part. 4.—an succedat in primogenitura, si post legitimatorem filius legitimatus nascatur, dict. n. 11.—an sit de linea paternâ, et huic præferatur semper legitime natus in honoribus, ibidem post medium.—an gaudeat nobilitate patris, ut ad contributiones et tributa non teneatur sicuti pater, et an in tali legitimatorem debeat fieri mentio nobilitatis patris sui, dict. n. 11.—quem aliquis ex sua serva habuit, an manumissus esse videatur, si pater ejus petit illum legitimi, n. 15 dict. l. 4.—Et an filii Clericorum possint per Papam legitimi, et an per Imperatorem, sive per Regem nostrum, n. 14 l. 4 tit. 15 part. 4.—Filius Clerici si legitimetur per Papam quoad ordines recipiendos, an et quando virtute legitimatorem ad dignitatem sive ad episcopatum valeat promoveri, ibi in n. 15.—Et filiorum spuriorum legitimatorem reservavit sibi Papa in terris Imperii, ibi in n. 19.—Filius si per Regem, vel Imperatorem legitimetur, an succedat in jure